

§ 8.

Før saa vidt en Kommunalbestyrelse finder, at Anlæget af en eller flere offentlige Stier eller Veje, der føre til almindelige Landingspladser for Fiskere, er i den Grad fornødent, at det almene Vel maa siges at fordrø flige Anlæg, komme henholdsvis Reglerne i Lov angaaende Gangstier i offentlige Djemed af 4de Juli 1850 og i Lov angaaende Forpligtelse til Jord's Afgivelse til offentlige Biveje af 20de August 1853 til Anvendelse herpaa.

§ 9.

Hvor det formenes Fiskerne (jfr. § 1) at benytte Strandbredden til Ophaling af deres Waade og til Tørreplads for deres Garn, og mindelig Ooverenskomst derom ikke opnaas, kunne de forlange Spørgsmaalet, om og hvor en passende Ophalings- og Tørreplads kan anvises, enten paa den udyrkede og for Græs vækst blottede Strandbred, eller, hvor en saadan ikke findes, andetsteds i Nærheden af Stranden, afgjort paa deres Beføstning ved Rendelse af Strandsynsmænd efter Reglerne i Lov af 23de Januar 1862. Ved Sagens Afgørelse skal det tages under Oovervejelse, om der efter de forhaandenbærende Omstændigheder er tilstrækkelig Anledning til at opfylde Fiskernes Begæring imod vedkommende Ejers eller Brugers Vilje, og iagttages, at Affavnet af den Plads, der anvises Fiskerne, ikke forvolder dens Ejer eller Bruger større Afbræk eller Ulempe, end mindgaelig fornødent, og navnlig, at Plads ingen Sinde anvises i nogens Gaardsplads, Have, indhegnet Dystkov eller lignende Steder. Erstatningen fastsættes, i Mangel af mindelig Ooverenskomst, for 5 Mar ad Gangen, ligeledes af Synsmændene. Erstatningens Beløb udredes aarlig forud, forinden Pladsen maa tages i Brug. Kun de Fiskere, som have deltaget i Erstatningens Udredelse, ere berettigede til at benytte Pladsen. I Tilfælde, hvor det maa stønnes, at Affavnet af den udyrkede og for Græs vækst blottede Strandbred ikke forvolder Ejeren eller Brugeren Afbræk eller Ulempe, bliver ingen Erstatning at tilkende. Saavel Ejerne som Fiskerne kunne indanke Synsmændenes Rendelser for Landvæsenkommisjonen efter Reglerne i Lov af 23de Januar 1862. Naar 5 Mar ere forløbne, efter at de foran nævnte Sager sidst ere blevne afgjorte ved Syn eller Landvæsenkommisjonsmøde, skal det staa saabel Ejeren som Fiskerne eller andre deri interesserede frit for, paa samme Maade at fordrø Spørgsmaalene gjorte til Genstand for ny Rendelse.

§ 10.

Fiskeri maa ikke udøves paa saadan Maade, at den frie Sejlad's derved hindres eller vanskeliggøres, eller at Sømærker beskadiges eller forrykkes fra deres Plads.

Ligeledes er det forbudt, naar Fiskeri affluttet eller afbrydes — dog ikke naar Afbrydelsen sker i kortere Tid for Tørring eller Reparation af Redskab — at lade de dertil benyttede faste Redstaber eller Dels af disse henstaa i en saadan Tilstand eller under saadanne Forhold, at derved kan afstedkommes Fare for Sejlad'sen eller Hindring for Udøvelsen af Fiskeri.

Naar der ved Sejlad's eller Ankring tilføjes et behørigt afmærket og lovligt staaende Fiskeredskab Skade, paahviler Ansvarer derfor Skibet, medmindre dets Fører kan godtgøre, at Skaden er foranlediget ved Nødtilstand eller af anden Grund er ham og Skibsfolkets utilregnelig.

§ 11.

Fiskeri med Trawl er forbudt.

Waad eller lignende Redskab, der drages langs Bunden, befæstet til Waad eller